

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 100607 18 Kž
Brčko, 24.05.2018. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija: Srđana Nedić kao predsjednika vijeća, Zijada Kadrić i Dragane Tešić, kao članova vijeća, uz učešće Mense Hadžić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih S.V., I.K., G.T. i B.S., svi iz B., te optuženog pravnog lica G.P.d.o.o.B., zbog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 377. stav 1. u vezi sa članom 31. i članom 128. tačka c) Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 33/13), odlučujući o žalbi Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 100607 17 K od 30.11.2017. godine, nakon sjednice vijeća održane 24.05.2018. godine, u odsustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta BiH, te u prisustvu optuženog S.V. i njegovog branioca S.V., advokata iz KPP BdBiH, optuženog I.K. i njegovog branioca M.M.2, advokata iz B., optužene G.T. i njenog branioca D.O., advokata iz B., optužene B.S. i njenog branioca M.M.2, advokata iz B., te M.T., zastupnika optuženog pravnog lica G.P.d.o.o.B., donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 100607 17 K od 30.11.2017. godine, potvrđuje.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 100607 17 K od 30.11.2017. godine, na osnovu člana 284. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 34/13 i 27/14 – u daljem tekstu ZKP Bd BiH), optuženi S.V., I.K., G.T., B.S. i G.P.d.o.o.B. su oslobođeni od optužbe da su radnjama opisanim u izreci te presude počinili krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 377. stav 1., u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH (u daljem tekstu KZ Bd BiH), za koje bi na osnovu člana 128. tačka c) istog zakona bilo odgovorno pravno lice G.P.d.o.o.B.

Na osnovu člana 189. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta BiH, odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padnu na teret budžetskih sredstava.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku izjavilo Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu Tužilaštvo), zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) i stava 2. ZKP Bd BiH i zbog pogrešnog ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 299. istog Zakona.

U obrazloženju žalbe navodi da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio da optuženi nisu pribavili korist pravnom licu izradom i potpisivanjem odgovarajućih akata, s obzirom na dokazanu činjenicu da je usljed nepostavljanja projektom predviđenog stiropora pravno lice utrošilo manje novčanih sredstava u ukupnom iznosu od 7.076,97 KM. Zatim, da je sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 281. stav 2. i člana 297. stav 2. ZKP Bd BiH, te da je pogrešno utvrdio činjenično stanje, s obzirom da je vještak optužbe svojim nalazom i mišljenjem prešao okvire datog predmeta vještačenja i da je svoj nalaz, suprotno članu 101. ZKP Bd BiH, dostavio prvo sudu i odbrani a zatim i Tužilaštvu, te da sud zbog navedenih razloga nije trebao cijeliti taj dio nalaza koji je sačinjen mimo naredbe Tužilaštva, jer je isti u tom dijelu nezakonit i irelevantan za ovaj postupak. U žalbi Tužilaštvo dalje navodi da vid štete koji se ogleda u vrijednosti materijala i postavljanja termoizolacije na predmetnom objektu nije kontradiktoran sa visinom koristi koje je Tužilaštvo odredilo na osnovu nalaza vještaka optužbe, jer novčani ekvivalent štete i koristi ne mora biti identičan. Tužilaštvo žalbom osporava i zaključak suda da oštećeni moraju biti precizno navedeni i da precizno mora biti naveden novčani iznos štete, tvrdnjama da je takvo stajalište suda u suprotnosti sa načelom krivičnog postupka iz člana 13. ZKP Bd BiH, odnosno pravom optuženog da u najkraćem razumnom roku bude izveden pred sud. U konačnom, Tužilaštvo u žalbi navodi da, ako je sud našao da nije dokazano da su optuženi djelovali u svojstvu saizvršilaca, kako je to u optužnici opisano, da je mogao iz pravnog opisa i pravne kvalifikacije optužnice izostaviti odredbe o saizvršilaštvu, i da ako nije našao da su optuženi počinili krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja, bio dužan utvrditi da li su se u radnjama optuženih stekla obilježja bića krivičnog djela Falsifikovanje službene isprave.

Iz svih navedenih razloga, Tužilaštvo predlaže da Apelacioni sud Bd BiH žalbu uvaži, te rješenjem u cjelosti ukine pobijanu presudu i odredi održavanje novog pretresa, ili da pobijanu presudu preinači tako da optužene oglasi krivim i kazni po zakonu, a optuženo pravno lice utvrdi odgovornim za krivično djelo koje su počinili optuženi.

U pismenom odgovoru na žalbu datom 09.03.2018. godine, branilac optuženog S.V., S.V., advokat iz KPP BdBiH, je u pogledu imovinske koristi naveo da Tužilaštvo zanemaruje da su novčana sredstava u iznosu od 7.076,97 KM iskorištena za postavljanje keramičkih ploča u prizemlju predmetnog objekta, na parapetima i oko poslovnih prostora, što predstavlja sastavni dio fasade i da se uračunavanjem tog iznosa u cijenu izvedene fasade dolazi do zaključka da je pravno lice imalo veće rashode u odnosu na projektovanu fasadu. Zatim navodi da je suprotno tvrdnji Tužilaštva vještak optužbe uradio upravo ono što mu je naredbom naloženo i da je nebitno što je vještak nalaz dostavio direktno optuženom, jer zbog toga taj nalaz nije nezakonit dokaz. U odgovoru na žalbu branilac navodi da nije osnovan ni žalbeni navod Tužilaštva da pitanje štete nije uopšte problematizovano od strane odbrane, jer je odbrana upravo tvrdila da šteta ne može biti uopšteno određena, te da zakon propisuje ako je šteta obilježje krivičnog djela da ista mora biti precizno i tačno utvrđena, a oštećeni identifikovan. U konačnom, branilac optuženog smatra da je prvostepeni sud pravilno izveo zaključak da se u

konkretnom slučaju radi o građanskopravnom odnosu i da stoga i nije bilo razloga da se sud upušta u drugačiju pravnu ocjenu djela.

S obzirom na navedeno, branilac optuženog predlaže da Apelacioni sud Brčko distrikta BiH žalbu Tužilaštva odbije kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdi.

U pismenom odgovoru na žalbu datom 09.03.2018. godine, branilac optuženog I.K., M.M.2, advokat iz B. je navela da činjenica da je vještačenje predložilo Tužilaštvo ne može imati uticaj na ishod vještačenja, jer je vještak dužan u svom izvještaju navesti sve relevantne podatke koje smatra potrebnim za pravednu i objektivnu analizu, te je dužan da tačno navede sve što zapazi i utvrdi. U odgovoru na žalbu branilac dalje navodi da je tokom postupka odbrana dokazala da optuženi nisu počinili krivično djelo za koje su se teretili, a iz provedenih dokaza ne proizilazi da je optuženi I.K. počinio krivično djelo Falsifikovanje službene isprave, kako to Tužilaštvo u žalbi navodi. Po mišljenju branioca, u toku postupka odbrana je dokazala da je optuženi I.K. upozorio investitora na probleme na koje će naići od strane komisije koja vrši tehnički pregled, odnosno da je neophodno da se pribavi novi termički proračun od strane projektanta, te da je optuženi I.K., nakon svih upozorenja i uputa datih investitoru, potpisao sporni završni izvještaj, znajući da isti neće poslužiti kao osnov za dobijanje upotrebne dozvole, s obzirom da se dozvola izdaje isključivo na osnovu zapisnika komisije, a ne na osnovu zapisnika nadzornog organa. Na kraju, branilac optuženog navodi da I.K. nije imao namjeru koja je potrebna u smislu krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja i samim tim nije ni počinio navedeno krivično djelo, a u radnjama imenovanog nema ni obilježja krivičnog djela Falsifikovanje službene isprave.

S obzirom na navedeno, branilac optuženog predlaže da Apelacioni sud Brčko distrikta BiH žalbu Tužilaštva Brčko distrikta BiH odbije kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdi.

U pismenom odgovoru na žalbu datom 12.03.2018. godine, branilac optužene B.S., M.M.1, advokat iz B., navodi da nisu osnovani žalbeni navodi Tužilaštva da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenično stanje koje se odnosi na pribavljanje koristi optuženom pravnom licu, odnosno koje se odnosi na vid štete koji je naveden u činjeničnom opisu krivičnog djela. Branilac smatra da Tužilaštvo neosnovano zauzima stav da visinu štete koja je bitan element djela iz optužnice nije potrebno precizno utvrditi niti da je potrebno precizno navesti lica koja su štetu pretrpila. Zatim, po mišljenju branioca, prvostepeni sud nije počinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka jer je dokaz vještačenjem koji je po vještaku optužbe izveden na prijedlog Tužilaštva, u skladu sa odredbama ZKP Bd BiH. Na kraju branilac ukazuje da Tužilaštvo neosnovano sugeriše da sud optuženu Biljanu Savić, ukoliko nađe da nije počinila krivično djelo navedeno u optužnici, oglasi krivom za neko drugo krivično djelo, jer Tužilaštvo nije navelo koje bi to drugo djelo trebalo da bude.

S obzirom na navedeno, branilac optuženog predlaže da Apelacioni sud Brčko distrikta BiH žalbu Tužilaštva Brčko distrikta BiH odbije kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdi.

U pismenom odgovoru na žalbu datom 16.03.2018. godine, branilac optužene G.T., D.O., advokat iz B., je naveo da je prvostepeni sud dao jasne razloge kako u pogledu zaključka da je optuženo pravno lice imalo veće rashode u odnosu na projektovanu fasadu, a tako i u pogledu zaključka o nedokazanosti materijalne štete u visini koja je navedena u optužnici, te da Tužilaštvo u žalbi na neodređen

način govori o navodnom prevazilaženju okvira predmeta vještačenja od strane vještaka optužbe. Branilac dalje navodi da Tužilaštvo u žalbi predlaže da sud optužene oglasi krivim za neko drugo krivično djelo, pri tom ne pojašnjavajući kojim bi se to radnjama iz optužnice moglo ostvariti biće nekog drugog krivičnog djela.

S obzirom na navedeno, branilac optuženog predlaže da Apelacioni sud Brčko distrikta BiH žalbu Tužilaštva Brčko distrikta BiH odbije kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdi.

Na javnu sjednicu vijeća ovog suda održanu 24.05.2018. godine, uredno obaviješteni tužilac Tužilaštva Bd BiH nije pristupio, dok su pristupili optuženi S.V. i njegov branilac S.V., optuženi I.K. i njegov branilac M.M.2, optužena G.T. i njen branilac D.O., optužena B.S. i njen branilac M.M., te zastupnik optuženog pravnog lica G.P.d.o.o.B. – M.T., pa su branioci optuženih ukratko iznijeli sadržaj pismeno datih odgovora na žalbu Tužilaštva i ostali pri prijedlogu da Apelacioni sud Brčko distrikta BiH žalbu Tužilaštva odbije kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdi, a optuženi su se pridružili prijedlogu svojih branilaca, te je zastupnik optuženog pravnog lica G.P.d.o.o.B. predložio da se žalba Tužilaštva Bd BiH kao neosnovana odbije i prvostepena presuda potvrdi.

Ovaj sud je ispitao prvostepenu presudu u onom dijelu u kom se pobija žalbom Tužilaštva Brčko distrikta BiH, pa je donio presudu kao u izreci iz slijedećih razloga:

Tužilaštvo u žalbi navodi da je prvostepeni sud zanemario činjenicu da je zbog nepostavljanja projektom predviđenog stiropora optuženo pravno lice utrošilo manje novčanih sredstava u ukupnom iznosu od 7.076,97 KM, čak i kad se oduzmu uložena novčana sredstva za ugrađeni skuplji poroterm blok, te da je zbog toga prvostepeni sud pogrešno utvrdio da optuženi nisu pribavili korist optuženom pravnom licu iskorištavanjem svog položaja, odnosno izradom i potpisivanjem odgovarajućih akata. Međutim, navedeni žalbeni prigovori Tužilaštva ne mogu se prihvatiti, prije svega imajući u vidu činjenicu da je i prema nalazu vještaka optužbe i vještaka odbrane, cijena ugrađenog poroterm bloka veća od cijene giter bloka koji je prema Glavnom projektu trebao biti ugrađen u predmetni stambeno-poslovni objekat. Osim toga, tačne su tvrdnje Tužilaštva da je vještak optužbe u dopuni nalaza i mišljenja od 31.08.2017. godine naveo da razlika između projektovanih fasadnih zidova i izvedenih fasadnih zidova na predmetnom objektu iznosi 7.076,97 KM, međutim, vještak je pregledom fasade takođe utvrdio da je u prizemlju objekta na parapetima i oko fasadnih izloga izvedeno oblaganje granitnim pločama, koje nisu planirane projektnom dokumentacijom, ali su evidentno izvedene na licu mjesta. Stoga je vještak optužbe utvrdio da nabavka granitnih ploča zajedno sa oblaganjem sokla fasade i ukrasa oko izloga iznosi 7.104,00 KM, što kada se dovede u vezu sa razlikom između projektovanih i izvedenih fasadnih zidova u iznosu od 7.076,97 KM, znači da optuženo pravno lice nije pribavilo imovinsku korist kako je to u optužnici navedeno, nego je izvedenim fasadnim radovima imalo veće rashode u odnosu na projektovanu fasadu za iznos od 27,03 KM. S obzirom da prema nalazu vještaka optužbe vrijednost izvedenih radova na fasadi objekta prelazi vrijednost projektovanih radova, to nisu osnovani žalbeni navodi Tužilaštva da je sud pogrešno utvrdio da optuženi nisu pribavili korist optuženom pravnom licu na način opisan u optužnici.

Ovaj sud nije ocijenio osnovanim ni žalbene prigovore Tužilaštva da prvostepeni sud nije pravilno primjenio odredbu člana 281. stav 2. ZKP Bd BiH, te da je time počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. ZKP Bd BiH i da je pogrešno utvrdio činjenično stanje, kada je prihvatio dio dopune nalaza i mišljenja vještaka optužbe N.G. od 31.08.2017. godine, koji je po stavu Tužilaštva sačinjen mimo naredbe postupajućeg tužioca, te kao takav nezakonit i irelevantan za ovaj postupak. Ovo iz razloga što je zadatak vještaku optužbe bio da se u dopuni svog nalaza i mišljenja izjasni o razlici izraženoj u novčanom obliku između vrijednosti projektovane fasade i izvedene fasade na licu mjesta, sa „kompletnim troškovima postavljene spoljne fasade“. Uzimajući u obzir navedeno, očigledno je da se zadatak vještaka optužbe za dopunu njegovog nalaza i mišljenja odnosio na spoljnu fasadu predmetnog objekta, odnosno na kompletne troškove postavljene spoljne fasade. Prema tome, suprotno žalbenim navodima Tužilaštva, vještak optužbe nije prešao okvire datog predmeta vještačenja kada je utvrdio i vrijednost nabavke granitnih ploča koje su postavljene u prizemlju objekta na parapetima i oko fasadnih izloga, s obzirom da su i te granitne ploče sastavni dio fasade, odnosno da takođe predstavljaju izvedene fasadne radove i da njihova nabavka ulazi u kompletne troškove postavljene spoljne fasade, kako i glasi predmet vještačenja po naredbi Tužilaštva za dopunsko vještačenje po vještaku optužbe N.G.

Činjenica koju Tužilaštvo ističe u žalbi da je vještak optužbe dopunu nalaza i mišljenja od 31.08.2017. godine, suprotno odredbi člana 101. ZKP Bd BiH, prvo dostavio sudu i odbrani, a poslije toga Tužilaštvu, koje mu je naredbom odredilo predmet i obim vještačenja, nije od uticaja na pravilnost i tačnost utvrđenog činjeničnog stanja, niti je zbog toga učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. ZKP Bd BiH, odnosno to nije imalo uticaj na pravilnost donijete prvostepene presude. Na glavnom pretresu od 29.09.2017. godine Tužilaštvo je saslušalo vještaka optužbe N.G. na okolnosti iz dopune nalaza i mišljenja od 31.08.2017. godine, te iako je sud postupajućeg tužioca i braniocima upitao da li su blagovremeno dobili dopunu nalaza i mišljenja vještaka optužbe, Tužilaštvo nije na glavnom pretresu stavilo primjedbe koje sada u žalbi iznosi, vezano za dostavljanje dopune nalaza i mišljenja vještaka optužbe. S obzirom da je dopuna nalaza i mišljenja vještaka blagovremeno dostavljena tužiocu i braniocima optuženih i da su isti na glavnom pretresu saslušali vještaka na okolnosti iz dopunjenog nalaza i mišljenja, bez stavljanja primjedbi u pogledu dostavljanja dopune nalaza, te da je vještak sačinio dopunski nalaz u okvirima zadatog predmeta vještačenja, to je sa aspekta pravilnosti prvostepene presude irelevantno kojim redosljedom je vještak strankama u postupku dostavio dopunu svog nalaza i mišljenja.

Kako je to naprijed navedeno, vještak optužbe N.G. je u dopuni nalaza i mišljenja od 31.08.2017. godine utvrdio da razlika između projektovanih fasadnih zidova i izvedenih fasadnih zidova na predmetnom objektu iznosi 7.076,97 KM, ali i da nabavka granitnih ploča, koje su evidentno postavljene u prizemlju objekta, zajedno sa oblaganjem sokla fasade i ukrasa oko izloga iznosi 7.104,00 KM, te je stoga prvostepeni sud pravilno utvrdio da nije dokazana posljedica krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja, odnosno da je radnjama optuženih pribavljena korist optuženom pravnom licu, s obzirom da je vrijednost izvedenih fasadnih radova veća u odnosu na vrijednost projektovanih fasadnih radova.

Imajući u vidu navedeno, nisu osnovani žalbeni navodi Tužilaštva da je dio dopune nalaza i mišljenja vještaka optužbe N.G. od 31.08.2017. godine nezakonit dokaz i da je prvostepeni sud prihvatanjem tog dokaza pogrešno utvrdio činjenično

stanje i da je počinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. ZKP Bd BiH, a u vezi sa članom 281. stav 2. ZKP Bd BiH.

Tužilaštvo u žalbi dalje navodi da, za razliku od utvrđenja prvostepenog suda, ne postoji kontradiktornost između oblika štete koja se ogleda u vrijednosti materijala i postavljanja termoizolacije sa završnom demit fasadom i visine koristi koje je optuženo pravno lice navodno pribavilo neizvođenjem fasadnih radova koji su predviđeni Glavnim projektom, jer prema navodima Tužilaštva, iznos štete i koristi ne mora biti identičan. U vezi sa navedenim žalbenim prigovorima, valja ukazati da je optuženima stavljeno na teret da su, radnjama opisanim u izreci presude, preduzeću G.P.d.o.o.B. pribavili imovinsku korist od 7.076,97 KM, koliko iznosi u novčanom obliku izražena manja vrijednost troškova izgradnje i utroška materijala izvedenih fasadnih zidova na objektu, u odnosu na one čija je ugradnja bila predviđena Glavnim projektom, dok su istovremeno stanarima zgrade prouzrokovali materijalnu štetu i u iznosu od 61.252,80 KM, koliko iznosi vrijednost neutrošenog materijala i neizvršenog postavljanja termoizolacije na navedenom objektu, a čija ugradnja je bila predviđena Glavnim projektom.

Dakle, s obzirom da se prema činjeničnim navodima optužnice, korist koju je optuženo pravno lice navodno pribavilo ogleda u novčanom iznosu koji je pravno lice postiglo neizvođenjem projektovanih fasadnih radova, odnosno u uštedi troškova izgradnje i materijalu neophodnom za izvođenje Glavnim projektom predviđenih fasadnih radova, a da se šteta za stanare zgrade ogleda takođe u vrijednosti neutrošenog materijala i neizvršenog postavljanja termoizolacije kako je predviđeno Glavnim projektom, onda bi ta dva iznosa, suprotno žalbenim navodima Tužilaštva, trebala biti identična. Ovo stoga što su u krivičnopravnom smislu pojmovi šteta i korist uzajamno povezani, budući da iznos koji za optuženog predstavlja korist, za oštećenog istovremeno predstavlja štetu, tako da je prvostepeni sud pravilno zaključio da u tom dijelu postoji kontradiktornost u činjeničnom opisu krivičnog djela koje je optuženima stavljeno na teret.

Navedeni žalbeni prigovori Tužilaštva ne utiču na pravilnost prvostepene presude, a i ovaj sud ocjenjuje da Tužilaštvo nije dokazalo da je optuženo pravno lice ostvarilo korist, jer je cijena ugrađenog poroterm bloka veća od cijene projektom predviđenog giter bloka, te da je ukupna vrijednost izvedenih fasadnih radova veća od vrijednosti projektovanih radova, niti je dokazano da su optuženi preduzeli radnju izvršenja krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja, odnosno da su iskoristili svoja službena ovlaštenja da bi pravnom licu pribavili korist i da stanarima predmetne zgrade nanesu štetu. Zbog navedenog, nisu osnovani žalbeni navodi Tužilaštva da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenično stanje i da je prilikom donošenja presude nepravilno primjenio odredbe člana 281. stav 2. ZKP Bd BiH i da je time počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. ZKP Bd BiH.

Suprotno žalbenim navodima Tužilaštva, precizno navođenje u optužnici podataka o oštećenim licima i iznosu štete koju su ista pretrpila nije u suprotnosti sa osnovnim načelom krivičnog postupka iz člana 13. ZKP Bd BiH, odnosno pravom optuženog da u najkraćem razumnom roku bude izveden pred sud i da mu bude suđeno bez odlaganja. Naime, odredbom člana 197. stav 1. ZKP Bd BiH propisana je dužnost tužioca da prikupi dokaze o imovinskopravnom zahtjevu vezanom za krivično djelo, a prema odredbi člana 194. stav 1. ZKP Bd BiH, prijedlog za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva može da podnese lice koje je ovlašteno da takav zahtjev ostvaruje u parničnom postupku.

Dakle, saglasno citiranim zakonskim odredbama, tužilac je dužan u toku istrage da utvrdi sve okolnosti i prikupi dokaze o imovinskopravnom zahtjevu koji je nastao usljed počinjenja krivičnog djela, te ako u optužnici tvrdi da je počinjenjem krivičnog djela prouzrokovana šteta, da precizno navede iznos te štete, kao i da precizno odredi oštećeno lice koje je ovlašteno da podnese imovinskopravni zahtjev. Navedene obaveze tužioca, Tužilaštvo u žalbi pogrešno tumači kao povredu prava optuženog da bude izveden pred sud u najkraćem roku i da mu se sudi bez odlaganja.

Imajući u vidu navedeno, prvostepeni sud je pravilno zaključio da „stanari stambene zgrade“ ne mogu imati status oštećenog kako se to u optužnici navodi, jer je imajući u vidu naprijed citirane odredbe ZKP Bd BiH taj termin uopšten, odnosno nije jasno i precizno određen, budući da se ne može konkretno utvrditi koji su to stanari stambene zgrade pretrpili štetu, naročito imajući u vidu da su na prijedlog odbrane saslušani svjedoci koji su takođe stanari iste zgrade, a koji su na glavnom pretresu izjavili da se na unutrašnjim zidovima njihovih stanova nije pojavila buđ i vlaga.

U konačnom, ne mogu se prihvatiti ni žalbeni prigovori Tužilaštva da je sud, kada je našao da nema dokaza da su optuženi djelovali kao saizvršioc, bio dužan da iz pravnog opisa i pravne kvalifikacije djela izostavi odredbe o saizvršilaštvu, s obzirom da, kako je to naprijed navedeno, Tužilaštvo nije dokazalo da su optuženi svojim radnjama ostvarili obilježja bića krivičnog djela koje im je stavljeno na teret, tako da sud optužene ni pojedinačno nije mogao oglasiti krivim za krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja.

Isti stav ovog suda je i u pogledu žalbenog prigovora Tužilaštva da je sud trebao, umjesto donošenja oslobađajuće presude za krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja koje im je optužnicom stavljeno na teret, optužene oglasiti krivim za krivično djelo Falsifikovanje službene isprave. Ovo iz razloga što bi sud u tom slučaju morao da u značajnoj mjeri zadire u činjenični opis djela i time naruši objektivni identitet optužbe i presude, što ukazuje da je Tužilaštvo pogrešno kvalifikovalo djelo koje je optuženima stavilo na teret, a osim toga, imalo je mogućnost da na glavnom pretresu izmjeni optužbu, odnosno u zavisnosti od činjeničnog stanja utvrđenog na osnovu izvedenih dokaza, izmjeni činjenični opis i pravnu kvalifikaciju djela za koje tereti optužene. Takođe, valja ukazati da je na prijedlog odbrane izveden dokaz vještačenjem po vještaku građevinske struke B.M. koji je u svom nalazu i mišljenju, između ostalog, naveo da se termički proračun koji je naveden u zapisniku komisije za tehnički prijem objekta od 17.10.2008. godine može smatrati dopunom Glavnog projekta, te imajući u vidu tu činjenicu, sud nije imao pouzdanu osnovu za zaključak da su optuženi u zapisniku i stručnom mišljenju, te izjavama pobliže opisanim u izreci pobijane presude, unijeli neistinite podatke u smislu obilježja bića krivičnog djela Falsifikovanje službene isprave.

Ovaj sud ocjenjuje da nije opravdan ni žalbeni prigovor Tužilaštva da pobijana presuda nema razloga o odlučnim činjenicama ili da su razlozi protivni izreci pobijane presude, te stoga nije učinjena ni bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP Bd BiH. Takođe, nije osnovan ni žalbeni prigovor da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. ZKP Bd BiH, a niti prigovor da je činjenično stanje u pobijanoj presudi pogrešno ili nepotpuno utvrđeno.

Imajući u vidu sve naprijed navedeno, pravilno je prvostepeni sud utvrdio da nije dokazano da su optuženi S.V., I.K., G.T., B.S. i G.P.d.o.o.B., radnjama opisanim u izreci pobijane presude, počinili krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 377. stav 1., u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH, za koje bi na osnovu člana 128. tačka c) istog zakona bilo odgovorno i pravno lice G.P.d.o.o.B., pa je opravdano prvostepeni sud optužene za navedeno krivično djelo usljed nedostatka dokaza, a na osnovu člana 284. tačka c. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta BiH, oslobodio od optužbe.

Kako po ocjeni ovog suda pobijana presuda ne sadrži nedostatke na koje Tužilaštvo Brčko distrikta BiH u žalbi ukazuje, to je shodno tome, ovaj sud, na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta BiH donio presudu kao u izreci kojom je žalbu Tužilaštva Brčko distrikta BiH odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

ZAPISNIČAR

Mensura Hadžić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić